

strationen i Umindelighed komme over Banse-
lighederne; thi Forholdet, saaledes som det hidtil
har udviklet sig, har dog været det, at naar en
Mand har tjent Staten tro, og det er erkjendt af
Doverbestyrelsen, og den staar i et saadant For-
hold til Repræsentationen, at den ogsaa kan faae
den til at tro det, selv om den ikke har den
umiddelbare Indsigt i disse Forhold, saa vil den,
før den gaar til Afstedigelse, kunne sikke en
saadan Mand ikke som en Ret, men af Belvillie
en Understøttelse, ifølge hvilken den er i Stand
til at stifte Bestillingsmand paa den vedkommende
Post, og det er dette, der ikke er ubeløst der-
ved, at man træder op imod at udvide Antallet
af Pensionsberettigede. I den Henseende er det
jo netop, at vi ikke ere komne bort fra den Be-
tragning, at Staten staar i saa Henseende lige
overfor sine nærmere Folk, som en Husbond staar
overfor sine, at, naar man har en gam-
mel, tro Karl eller Pige i en lang Række
af Aar, der har delt Sorger og Glæder
med Familien, saa kunne de Vedkommende
mange Gange findes endog saa ud over Vone
at vænge disse gamle to Tjenestefolk imod at
falde Andre til Byrde end dem, for hvem de have
offret deres Kræfter. Det er den samme Følelse
fra Statens Side, som faar sit levende Udtryk ved
saamange Veiligheder, ogsaa her hos Repræsentation-
en, der i den Henseende ere Statens Repræsen-
tanter, og som efter min Opfattelse vil gjøre, at
hvis vi ikke have Selvpensioneringsstykket for
Bestillingsmænd i nogenlunde rimelig Grad, ville
disse Anmodninger lettere falde over os, og det
ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds
(Winther) er i den Henseende slet ikke bedre eller
rettere værre end vi, hvilket han har viist ved saa-
mange Veiligheder, saa at vi ikke ere sikke paa
os selv i den Henseende; Følelsen skal ikke løbe
af med Folkerepræsentanterne, men paa den anden
Side have vi heller ikke glemt Hjertet hjemme,
naar vi komme her. Det er ofte gaaet det ærede
Medlem saaledes, og det vil ofte gaa ham saadan.
Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at
det ikke gaar an, at vi tage 5 pCt. til Forsjorgelse
fra dem, som maa sulte ihjel, selv uden at miste
dette Afdrag; men derfor er det ogsaa, at vi skulle
se at stille de lavere Lønnede Folk saaledes, at de
med Sparommelighed baade for dem selv og deres
Familie og med nogen privat Forjænteste, om ikke
gjennem Bestillingsmanden selv, saa gennem hans
Familie, som Enhvers Forhold er, ville kunne
være istand til at afse det Bidrag, som Staten ikke
stjæler fra dem, men som Staten forrenter med Ren-
ter og Rentes Rente beregnet efter 5 pCt. — hvilket
er en meget human Forvaltning —, og paa denne
Maade kunne opspare en lille Kapital, som er deres
egen, og som, naar noget andet Memmeseligst skulde
træffe dem, kan blive dem til væsentlig Nytte for
at komme ind i en anden borgerlig Stilling (En
Stemme: Naar de frivillig have bragt den til-

stede!). Ja, det er sandt, jeg sætter ogsaa i den
Henseende Pris paa fuldstændig Frihed; men jeg
siger, der er Frihed, thi naar Staten stiller Be-
tingelserne saaledes for at gaa ind i denne Bestil-
ling, at de faae denne Lønning minus 5 pCt.,
som de faae, naar de træde ud af Tjenesten, eller
som deres Efterladte faae, have de jo fuldstændig
Frihed til at gaa ind i denne Stilling eller lade
være. Disse Betingelser ere stillede dem fra Be-
gyndelsen af, og naar de faa senere komme og
ville have større Frihed, saa gaar jeg ikke med.
Derfor siger jeg, naar der er Tale om Lønninger,
Pensionsberettigelse og Understøttelse, er man ikke
berettiget til at sige, hvad man efter Forholdene
vil, thi Betingelsen var stillet, da Vedkommende
trædte ind, og ogsaa det, at Lovgivningsmagten
har Afgang til at forandre Betingelserne, maa
Enhver finde sig i, der træder ind i en offentlig
Stilling. Altsaa ved Valget er der fra først af
den fornødne Frihed, og det er det, der for mig
er det Afgjørende. Forøvrigt ligger dette Spørgs-
maal jo vel for i § 3, 2det Stykke, men jeg skal
indrømme, at det ikke her ligger for i sin U-
mindelighed. De Indvendinger, som det ærede
Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lugen)
reiste mod den sidste Del af § 3 er jeg ikke ganske
enig med ham i. Jeg antager nemlig, at For-
holdet er saaledes, at den Fyrskipper eller Fyr-
mester, der tidligere har tjent som Assistent, og
som saadan har bidraget de 5 pCt. til Alderdoms-
forsjorgelse, men senere avancerer op til at blive
pensionsberettiget, tager sin lille Kapital med ud i
denne Stilling. Er Meningen derimod den, at
han har opsparet den for dem, der blive tilbage,
vil jeg være enig med det ærede Medlem i, at
her er en Sammenblanding, som ikke er heldig.
Jeg holder nemlig ikke af, at En skal spare op,
ikke til sig selv, men til Andre. Det Opsparede
maa komme ham selv tilgode. Sparer han altsaa
op i de yngre Aar og senere bliver pensionsberet-
tiget — jeg gaar ud fra Lovforslagets Lante —,
saa er det saameget bedre, at han i en ældre Al-
der ved Siden af den Emule Pensionsret, der til-
staas ham, har den lille Kapital, hvormed han
kan hjælpe sine opvoksende Børn eller Lignende.
Jeg gjentager derfor, at Ministeren vil rime-
ligvis ikke faae sin § 3 første Stykke vedtagen, at
han efter de Regler, der ellers gælde, derfor ikke
vil være ude af Stand til forsvarelig at faae røg-
tet disse. Over, at det sidste Stykke i § 3 er i
Doverensstemmelse med, hvad vi tidligere have ved-
taget for Bestillingsmænd i hundrederis her i Lan-
det, altsaa ikke indfører noget nyt Princip, og at
jeg endelig med Hensyn til selve Lønningerne ikke
skal omtale, hvorvidt de kunne være passende.
Dette Spørgsmaal undersøges jo bedst i et Ud-
valg, og at dette Lovforslag vil gaa i et Udvalg,
betvivler jeg ikke, men jeg for mit personlige Ved-
kommende vilde ret ønske, at de ærede Medlemmer
af dette Udvalg vilde erindre, at de Mænd, her